

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FORÆLDREBLADET

HELSENGØR LILLE SKOLE

Nr. 3

November

1963

Plukreferat fra "summemødet" den 19.sept.1963 (fortsat

Fru Dam: er der lagt for meget vægt på p-fagene?

Kirsten Sigsgård: man kan ikke undvære indlæringsfagene frem for p-fagene og omvendt. Der ligger et grundigt arbejde i kunstnerisk udfoldelse, og børnene har meget varierede muligheder for at udtrykke sig på et eller andet område. Der ligger også noget p-fag i samtaler og skriftlig udfoldelse.

Rasmus Hansen: det gælder om at få børnene til at opleve noget, og derefter bearbejde oplevelsen i en eller anden form og at få børnene til at lade andre få del i deres oplevelse f.eks. ved at dramatisere re stoffet og opføre det som skuespil.

Skolepsykolog fru Klem: man ser ofte at børn som er kørt fast kun kan hjælpes ved manuelt arbejde - herigennem kan man oparbejde barnets tillid til sig selv.

Oluf Møller: vor kulturelle arv: kristendom - nationalitet og videre til international forståelse - er det ikke ting som må have en central plads i vor skole ?

Rasmus Hansen: vi giver børnene bibelhistorie i de små klasser. Børnene kommer med mange forskellige opfattelser hjemmefra og det må være en privat sag i hvilken retning og i hvor høj grad forældre vil præge deres børn. I de højere klasser gives religionskundskab gennem dansk- og historieundervisningen. I 7. klasse har vi en gennemgang af testamentet.

Fru Stürup: man kan ikke sige nej til kristendommen før man ved hvad kristendom er, og først når man ved hvad man selv er, kan man være åben for internationalt samarbejde. Man må give børnene et ståsted og et standpunkt - religiøst og nationalt.

Fru Klem: amerikanske undersøgelser har vist, at

i alle disse spørgsmål har hjemmets indflydelse den altovervejende betydning.

Martin Petersen: skal man lade børnene selv passe lektierne ?

Ib: børnene i de små klasser har i almindelighed ikke noget for. Hvis de har hjemmearbejde og ikke passer det eller kommer bagefter, bliver forældrene underrettet af skolen.

Fru Rue: kan man tænke sig at nogle børn ikke egner sig til at gå i en skole som vores ?

Rasmus Hansen: der er nogle som falder udenfor, som ikke kan finde deres plads i fællesskabet. Rent undervisningsmæssigt er der ikke problemer, det går mest på det sociale. Problemet med disse børn er, hvor man skal sende dem hen, men det er muligt at de vil trives bedre i folkeskolen.

Fru Rue: hvad gør man f.eks. på "Den lille skole" ved forældrene ?

Rasmus Hansen: forældresamtaler 1 gang om året obligatorisk. Forældrerhythik - studiekredse - klasserepræsentanter, som holder møder med klassekæderne og som så alle holder møder med hele lærerpersonalet. Aftner, hvor skolen med værksteder o.l. står åbne for forældrene. Klassemøder - forældrene kan følge undervisningen og overtager nogle dage om året selv undervisningen. - Forældrefester og forældreskovture.

Apropos klassemøder.

I vores skoleprogram står der "produktivt arbejde, musik og bevægelse har en central stilling i skolens fagkreds og dramatisering anvendes i udstrakt grad i undervisningen". Skal dette ikke blot være ord på papiret, men levende ord i vor skole, må børnenes arbejde på disse felter tages ligeså alvorligt som arbejdet med de boglige fag.

Måske er det også sådan i skolen, men som forældre savner man oplysninger om og kontakt med de dele af skolearbejdet. Her tænkes først og fremmest på p-fag, der dækker en 4-5 timer ugtl.

Skulle det ikke være en selvfølge at klassemøder planlægges sådan at alle lærere kan være til stede? Kunne vi tænke os at holde klassemøder i 2. og 4. klasse uden Ib? Prøv på at samle det fuldtallige kollegium næste gang.

Jeg håber vi får nogle klassemøder inden jul, hvor vi kan få noget at vide om p-fagstimerne. I øvrigt stiller Ib os en omtale i udsigt i sin artikkel i bladets første nr. af p-fagene, musikken og sangen, fællestimerne og gymnastikken, hvilket jeg håber redaktionen vil søge at opfylde i kommende numre.

Skær hellere ned på referater fra bestyrelsesmøder og de store skolemøder. Skulle de ikke være et koncentrat af mødets forløb, og ikke et næsten ordret referat?

Lise.

Lidt om P-fag.

Så længe børn er helt små vil deres skabertrang let kunne tilfredsstilles, hertil kræves kun ganske få og enkle midler.

Når børnene vokser til, bliver større, modigere og ønsker flere virkemuligheder, vil de kræve mere plads at udfolde sig på. Det er ikke altid at børn kan få lejlighed til at arbejde med skabende arbejde. I hjemmene er der ikke mange muligheder, da mange lejligheder og huse ikke kan afse et rum til værksted.

Da kan skolen give dem udløsning for den skabe- og læretrang alle børn har i sig hvis man kan koordinere teoretiske og praktiske fag såsom træsløjd, maling, teater o.l.

Sådanne frie aktiviteter har i sig selv stor betydning for børnenes udvikling, de er med til at farve skolegangen og gøre den til en oplevelse, og det giver den bedste baggrund for at lære.

Arbejdet i P-klasserne er ganske individuelt hvad enten vi arbejder i grupper eller enkeltvis, der bliver taget hensyn til hvad det enkelte barn gerne vil arbejde med og såvidt det er muligt at lade børnene selv skabe og opleve glæden og tilfredsstillelsen ved selv at kunne.

Glæden over at arbejdet lykkes vil også inspirere børnene til ny indsats og får dem til at anvende endnu mere energi på at overvinde de vanskeligheder der måtte opstå. Der opbygges ikke alene en god holdning til skolearbejdet, der udvikles også en tillid til egne evner og muligheder - den grad af selvtillid der er nødvendig for at børnene skal klare sig godt ikke bare i skolen.

I p-fag arbejdes der fortrinsvis med arbejder der er skabende og udviklende for børnene, man forsøger at lægge vægt på et konstruktivt og skabende arbejde - netop det giver barnet selvtillid.

Det er meget væsentlig at forældrene vil forsøge at acceptere børnenes arbejder og tænke på hvad der ligger bag et barns arbejde - sælig for børn i de mindre klasser, hvor det måske kan vær lidt vanskelig for forældre at se meningen med det færdige resultat. Barnet har selv haft en mening og en glæde ved at frembringe et stykke p-arbejde.

Poul.

P-skolen.

Både forældre og de som professionelt beskæftiger sig med børn i førskolealderen vil kunne skrive under på, at alle små børn er i besiddelse af skabende fantasi, og at de alt efter mulighederne kan give udtryk for den, ved udfoldelse enten med hænderne, i rollelege, i sang eller dans.

De fleste vil imidlertid også have lagt mærke til, at disse evner tilsyneladende forsvinder ved 7-års alderen, og i ramme alvor har man antaget, at der på dette alderstrin indtræder et enten biologisk eller psykologisk stop.

Erfaringer fra de få skoler eller lævere, der bevidst har prøvet at fastholde og stimulere den skabende fantasi, og som yderligere har tilføjet barnet nye medier for udfoldelse, det læste og det skrevne bogstav, såvel som grundige undersøgelser har vist, at teorien om det fatale stop ikke holder stik.

Fantasifuldhed og spontane udtryksformer er ikke et børnehavestadium, som skal overståes - tvært imod, disse evner skal styrkes i forvisningen om, at det enkelte barns tillid til de iboende evner for fri skaben på alle områder vil betinge den frodige arbejdsproces og resultater.

Vi er ikke og må ikke være blinde for at nogle af skolens arbejdsområder er bundne og derved begræn-

sede af krav om effektivitet, opnåelse af pensum etc., mens andre områder har større frihed og udfoldelsesmulighed. Jeg beklager ikke, men konstaterer blot og forstår, at de voksnes verden har stillet sine krav til skolen og børnene deri. Sagt med andre ord: alle skolens arbejdsfelter rummes i den vor valgte betegnelse P-fag, men nogle af områderne er blot mere p-ede end andre.

At kalde denne begrænsede del af skolens virkefelt for P-fagene (når alle felterne i virkeligheden er P-fag) har blot været en rent teknisk foranstaltning, til hjælp for skemalægning og formulering af ønsker om lærerkræfter og lokaleindretning.

Jeg udtrykte, at det læste bogstav og det skrevne - blev inddraget som medier for fantasien. Alt skolens arbejde skal opøve evnen til medmenneskelighed, samarbejde og selvstændig tænkning, for at bruge ord som er nedfældet i skoleprogrammet, "den blå betænkning" bruger udtrykkene: personlighedsudvikling og karakterdannelse.

Den skarpsindige og lyriske kan sikkert finde synonymmer herfor, som staves med p, (produktiv, prøvende, personlig, praktisk etc) og har dermed forklaret p-et i betegnelsen P-fag og denne belysnings overskrift.

Mere håndgribeligt: Det må være vigtigere, at lade børnene lave et skoleblad frem for at lade dem skrive diktater.

Ib.

Der må være masser af ubesvarede spørgsmål forældre og lærere imellem om p-fagene. Jeg giver hermed bolden op til forældrene: Skyd, please. Dette er ikke sagt i al hyggelighed - jeg mener det alvorligt. Tænk grundigt over, hvad De egentlig forestiller Dem, at "P" skal stå for - og lad os høre gennem indlæg og spørgsmål i næste nummer af

forældrebladet og til klassemøderne.

Der er vist ingen af os voksne, der har haft noget, der ligner p-fag, da vi gik i skole - vi står erfaringsmæssigt på bar bund - så meget mere grund er der jo til at spørge.

Hvis der skal komme noget "rigtigt" ud af vores undervisning må vi hjælpes ad. Indstillingsmæssigt må hjemmene være - eller blive - p-ede for at lærerne kan nå, hvad de tilsigter. Der må være plads for ungerne til "psykisk og fysisk" at udfolde sig hjemme - ikke sådan, at de skal trampe hjem og andre familiemedlemmer sønder og sammen - men man kunne nok slække lidt på pænhed og orden til fordel for lidt p-liv sammen med sine unger til glæde for alle - ikke mindst for skolen.

P-timerne på skolen er arbejdstimer. Vældig anstrengende, fordi børnene skal køre på egen energi, eget initiativ, de skal øse af sig selv. Forløsende, bl.a. fordi der ingen faste krav er at opfylde - man har lov til at "sprælle". Endelig kan man jo bruge p-timerne til at få luft for manglehånde følelser ("af-reagere" siger man).

Vi skal opmuntre børnene, ikke gennem overfladisk ros, men gennem ærlig vurdering af barnets arbejde, eller hellere: arbejdsindsats.

Hvor lidt dog voksne ofte giver sig tid til at sætte sig ind i barnets situation: Et barn har gennem flere dage arbejdet på samme "projekt". Arbejdet har krævet en vældig udholdenhed og koncentration (ens fingermotorik er endnu ikke helt...), et godt overblik og en portion fantasi. En voksen ser det og udbryder: Hvor er det sødt" og viser hermed, at hun ikke har fattet en pind af, hvad der ligger i barnets indsats.

Et andet barn i samme aldersgruppe laver under udfoldelse af fantasi og "arbejdslyst", men gruelt hæmmet af en "ufærdig" motorik en tegning, der ikke umiddelbart kan aflokke nogen noget begejstringsudbrud. Begge arbejder er "P" og som sådanne lige værdifulde. Den voksnes vurdering vil naturligvis

ikke lyde ens i ord - men lige anerkendende.

Børnene kan i p-fagene vælge mellem 4-5 forskellige beskæftigelser. Som lærere vil vi gerne vænne børnene til at "kæle" for deres arbejde, arbejde længe med de enkelte materialer, gå i dybden - fremfor blot hurtigst muligt at få fabrikeret så meget som muligt. Når man kender sine unger, øves man i at se, hvor meget man kan forlange af hvert barn. Alligevel er det naturligvis kun barnet selv, der kan sige, når dets arbejde er færdigt.

Der er i alle grupper "flakkere", børn der af mange grunde kan have svært ved at blive ved en beskæftigelse, som ukoncentreret fjumrer fra det ene til det andet. Overfor disse børn er balancekunsten selvfølgelig særlig nødvendig at kunne. Sommetider må man som lærer tilsyneladende svigte sine idealer og forlange et bestemt stykke arbejde udført af barnet for herigennem at hjælpe det igang. Vil det sige, at vi arbejder efter model, "fortegning" ? Nej. Man kan måske få det indtryk, hvis man ser læreren vise børnene et arbejde, en lerting, et maleri o.s.v. med opfordring til at lave noget lignende. Man lader dog altid plads stå åben for den individuelle udfoldelse. Man vil aldrig opfordre til at kopiere. Man kan lade sig inspirere af andres arbejder - hvad er noget ganske andet.

Apropos at kopiere sker det, at børnene går i stå i en periode, kører som en gramfonplade i samme rille, kopierer sig selv igen og igen. Lærerens opgave er selvfølgelig at hjælpe barnet over i næste rille. Det kræver takt - det kræver tid.

Her er vi endelig ved forudsætningerne for at få det rigtige til at ske i p-timerne: Vi må have meget plads - mange slags værktøj - rigeligt med materialer - tilstrækkeligt lærerpersonale. Intet af dette kan undværes. Mangler vi materialer er det stærkt begrænset, hvor inspirerende og levende man kan gøre sin undervisning - mangler vi lærere er det simpelthen umuligt at imødekomme hvert barns berettigede krav om lærerens vejledning, kritik, inspiration etc.

Når vi sender vores unger af reden håber vi at det bliver med åbne sind og skaberglæde i behold - men sandelig også med en god portion viden om tingene og hjemmevant omgang med materialer og værktøj. Ideen er nemlig bl.a. at bruge de traditionelle materialer og beskæftigelser på traditionel måde. Selvfølgelig skal vores børn lære at strikke, brodere, håndtere værktøj, symaskine o.s.v. samtidig med at de arbejder med "nye" materialer: maling, ler, mosaik, tryk, metalsløjde o.s.v. - men ligegyldig hvilken teknik og materiale man arbejder med må udformningen være barnets, ikke den voksnes. Vi må i de "rene" p-fag give ungerne midler og mulighed for at udvikle sig - ikke til "kunstnere", heller ikke til "lækre" kunsthåndværkere, men til ærlige mennesker, der tør og kan udtrykke sig i et eller mange p-fag alt efter deres "talenter".

Som lærer kan det ofte "gibbe" i en over det ansvar man har. Målet stråler ligesom langt, langt borte. Man skuffes - mest over sig selv, tvivler på sine evner, klør så igen på. Knusende spændende er det jo.

Som med gymnastik og musik skulle forældrene prøve de manuelle - eller "dramatiske" p-fag på deres krop. Det giver sikkert den bedste forståelse af faget og læreren og hans arbejdsform. Skal vi holde værksteder åbne regelmæssigt for forældrene? En gang om måneden? En week-end?

Gerda.

Klassemøde i 2. klasse den 11.10 1963.

Ib kunne indlede med at fortælle at børnene efter ferien på selvfølgelig og hjemmevant vis faldt ind i skolearbejdet påny.

Engelskundervisningen kommer nu ind i billedet som noget nyt og spændende, hvilket vi forældre nok har mærket, når vore børn kom hjem med udenlandske gloser som de flottes sig med i den hjemlige konversation. Undervisningen foregår ved en levende anskueliggørelse af gloser og sætninger gennem bevægelser og leg. Vor engelsklærerinde hedder Pamela og taler kun engelsk endnu, men lærer nok snart dansk af børnene.

Hvad dansk angår er børnene nu nået til det stadium, hvor de ikke længere har nok i at tyde skrift alene men hvor indholdet af det læste gradvis begynder at spille den egentlige rolle, hvad målet jo også er. Ib udtrykte det således, at børnene føler, de får en historie foræret. Til det formål har 2. klasse fået en eventyrbog, som de tildels læser på eget initiativ.

Christian fortalte os, at børnene ligger normalt i regning og gav i øvrigt svar på de enkeltes spørgsmål vedrørende hjemmearbejdet i forhold til børnenes niveau. Vi snakkede også sang og tromning, hvor børnene mere eller mindre frimodigt improviserer små sanghistorier, hvis indhold de andre giver udtryk for i optræden.

På mødet kom fødselsdagsproblemet også på tale. Spøskendeparret Henrik og Susans dobbeltfødselsdag, som blev fejret på skolen i en time, hvor Mor kom med hvad dertil hører af knas, er et eksempel på, hvorledes man på en vellykket måde kan løse invitationsproblemet, når det gælder så mange børn og man nødt vil tilsidesætte nogen på grund af hjemlige pladsforhold.

Ib viste os en bog efter hvilken Ulla giver børnene orientering om den menneskelige organisme. Til dette brug forelå der en række farvelagte illustrationer,

som på overskuelig måde forklarer det mest elementære om knogler, væv, muskler, kredsløb, fordøjelse, nervesystem og ikke mindst vigtigt, den seksuelle funktion.

Et spørgsmål, vi indgående drøftede var muligheden for skolegang alle ugens dage fra 8 til 12, da børn, som bor norden for Helsingør, er henvist til at drysse deres eftermiddag bort, da togtiderne ligger således at børnene først er hjemme mellem 15 og 15,30.

Et forslag gik ud på, at den nævnte ordning skulle gælde for den mørke vintertid, hvorefter vi igen til foråret kunne nyde godt af vor week-end ordning.

Torben Andersen.

PS

klasserepræsentant: Torben Andersen.

Klassemøde i 4. klasse den 10.10.1963.

Alle børn undtagen et var repræsenteret.

Af lærerstaben var Ib og Christian tilstede, Pamela kom lige til sidst og præsenterede sig for os.

Ib lagde for med at gennemgå, hvorledes hans dansk og o-fags undervisning (o-fag = orienteringsfag d.v.s. geografi, historie og naturhistorie) er blevet afviklet i de første par måneder af det nye skoleår.

Børnenes standpunkter var rimelige og tilfredsstillende I o-fag har børnene "haft Sverige". En serie frie, selvstændige opgaver var netop blevet afviklet. En og en eller i grupper har børnene taget emner op, såsom Trollhättans kraftværker og sluser, et svensk industriforetagende som tændstikfabrikation, minedriften i Kiruna, skovdrift og til sidst lapperne. De har selv fundet stof frem og bearbejdet det og skrevet det ned og holdt et lille foredrag for klassen om hver sit emne.

Hele arbejdet bliver så samlet i en arbejdsbog, som hedder Sverige. Nu begynder de på Norge. (I fjor arbejdede de på samme måde med Grønland).

Christian fortalte om sin regneundervisning, som man forstod ikke er kedelig og traditionel (hvad jeg også havde fået indtryk af gennem børnene). De laver "regnehistorier", d.v.s. historier hvor tal forekommer i alle tænkelige situationer, ved siden af det nødvendige tabelterperi.

Standpunktet her er også i orden.

Man diskuterede hvorvidt tabelindlæringen og regnehistorier skulle være henholdsvis skolearbejde eller lektier.

Man kom frem til at der hvor gruppen er, nemlig på skolen, bør denne udnyttes i videst mulig omfang. I denne forbindelse, til at stille og løse opgaver gennem deres regnehistorier. Tabelindlæring kræver koncentration og kunne med fordel hellere henlægges som hjemmearbejde. At se og forstå komplekset skolearbejde / hjemmearbejde ud fra denne principielle synsvinkel er meget frugtbart.

Beklageligvis var Ulla og Poul ikke tilstede. Vi glæder os til at tale p-fag med vor nye lærer. Vi diskuterede muligheden af at få p-faget til at indgå endnu mere i de øvrige fag. I dansk f.eks. kunne børnene i større udstrækning skrive historier, og måske lave tegneserier ?

Pamela fortalte en lille smule om sit arbejde og sine planer, der i første række går ud på at tal og derved (gennem øret) give børnene et lille ordforråd de kan arbejde med.

Vi hilser hende og engelskundervisningen i al almindelighed med stor glæde.

Som klasserepræsentanter valgte vi fru Nielsen og Søren Bang.

Lise.

Jack and Jill
went up the hill

Et kor af forsigtige børnestemmer gentager det lille børnerim - nysgerrighed driver os. Vi banker på til 1. klasse. Jo vist er det rigtigt - børnene er i fuld gang med engelsk efter naturmetoden.

Softspoken Pamela Hyde, englænderinde, skolens nyan-satte sproglærerinde, underviser og medens hun taler, illustreres handlingen med få elegante kridtsreger, en veritabel tegnefilm, på tavlen.

Originally teacher at the english elementary school, I went over to attend a course, just finished, at the international higschool, Elsinore, here I became interested in the basic ideas of Den lille skole and planned to stay at least one year before returning - the youngsters are interested and very easy to work with (- og det var også vores indtryk) siger Pamela før hun iler til næste time.

Welcome Pamela.

Karin og Åge Kjærsgård.

"Børnehavn" for børnehavnklasseaspiranter.

Findes i foreldrekrædsens børneflokk nogle ubeskæftigede børn i 3-5 års alderen som vil deltage i en "roterende børnehavn" ?

Vi tænker os bare en børnekomsammen på 5 eller 6 unger på skift i hjemmene i en fast tømning hver uge.

Ring til Ulla og Jørgen Petersen
tlf. 215209

I MORGEN ER FOR SENT - en ny bog af C.C.Kragh-Müller.

I denne bog behandler Kragh-Müller de hovedopgaver, som skolen må løse, og han viser, at opdragelses- og undervisningsproblemerne er kulturelle spørgsmål af så stor vigtighed, at alle i samfundet bør tage stilling til dem. Dermed placeres "I morgen er for sent" som et af de vægtigste indlæg i tidens kulturdebat - et indlæg ikke kun for lærere, men især for alle forældre.

Kragh-Müller analyserer de så ofte så udflydende begreber "moderne opdragelse" og "moderne skoletanker" og fremsætter på baggrund af sine omfattende pædagogiske erfaringer, ikke mindst fra Bernadotteskolen, løsningsforslag til fem af de hovedopgaver, som først må klares.

Fra redaktionen.

Til dette nr. har vi modtaget et forældrebidrag (Apropos klassemøder) + referater + en række forslag til nyt navn for bladet (Crescendo - Forældrebladet - Vår skole - Borrevold - Hjem og skole - Forældreskolen).

Vi gentager, at forældrebidragene må være bladets tyngdepunkt.

Indlæg bedes være redaktionen i hænde senest d.20. i måneden.

Vi ser med stolthed - og nogen beskæmmelse - 4.klasse gå os i bedene med et flot & sidigt gennemillustreret blad. - Tak for inspirationen.

God fortsættelse.

Venlig hilsen

redaktionen.

Bestyrelsesmøde den 3. november 1963.

Den økonomiske situation ligger stort set som man havde ventet.

Der er stadig likviditetsproblemer bl.a. på grund af de meget upræcise indbetalinger af skolepenge og restancer.

Tilskuddet til børnehaveklassen har betydet en stor forbedring i skolens økonomi, men det klarer ikke likviditetsproblemet, da tilskuddet ydes bagud.

Ib meddelte at han på forventet efterbevilling har ansat Grethe Dam Petersen som p-lærerinde, idet det kniber med at klare de meget varierede krav om p-beskæftigelse. Grethe havde også p-fagstimer sidste år.

Bestyrelsen tiltrådte.

Mange forældre har i forskellige sammenhæng været inde på spørgsmål om diciplin og autoritet i skole og hjem.

Vi mener det vil være frugtbart både for lærere og forældre at tage disse ting op til diskussion.

Fredag den 15.11. kl 20 vil derfor Gerda og Ib indlede med at fremlægge sine erfaringer og syn på "OMGANGSTONE OG ADFÆRDSFORMER".

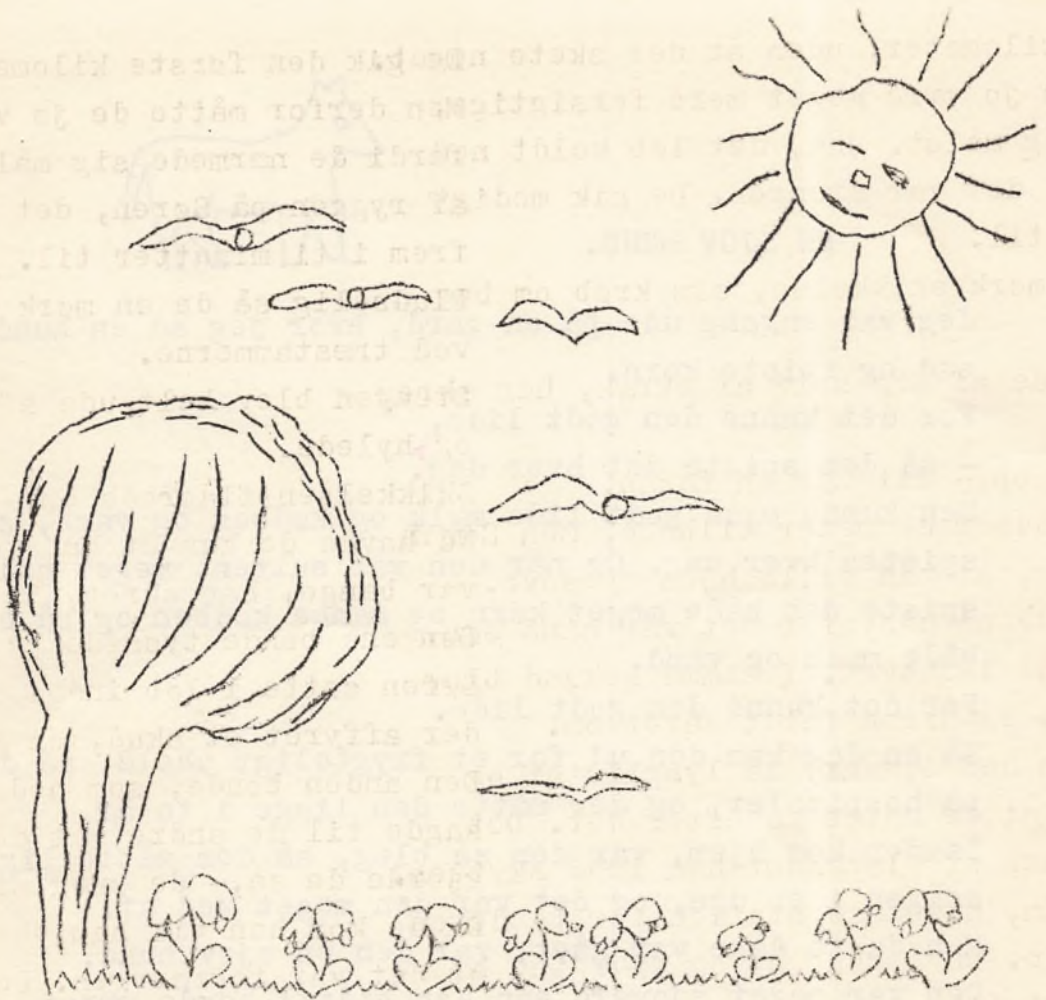
Ved et møde i januar vil praktikantforstanderinde Inger Kristine Mortensen (kendt for sine radioudsendelser) følge denne diskussion op ved at fortælle os hvordan hun mener vi forældre lever op til sådan en lille skole.

Altså - førstkommende fredag den 15. møder vi igen.
- Vi skal også snakke loppemarked.

Red.: Gerda Eggli, Åge Riis Kjærsgård, Maggi Stahl.

Nu laver vi vores eget skoleblad. Der er ikke noget navn til det, så den, der kan finde et godt navn, kan selv skrive det på.

I bladet er der kryds og tværs, små historier, vittigheder og andre sjove ting. Vi håber at alle vil more sig over de små historier og noget andet sjovt.

4. klasse.

EN SJOV HUND.

Jeg var engang ude på en gård, hvor jeg så en hund, som sad og spiste korn.

For det kunne den godt lide,
- så den spiste det hver dag.

Den kunne også godt lide mælk og kødben og vand, så den spiste hver dag. Og når den var sulten, meget sulten, spiste den både meget korn og mange kødben og så drak både mælk og vand.

For det kunne den godt lide.

Så en dag kom den ud for et frygteligt uheld, så den måtte på hospitalet, og der måtte den ligge i to år.

Da den kom hjem, var den så bleg, så den måtte ligge i sengen i en uge, og det var den meget ked af.

Men da to dage var gået, var den en sjov hund.

Den var meget sjovere end den hidtil havde været.

Og sådan gik to år uden vanskeligheder.

- - -

Så en dag sagde hundens herre til sin kone:

"I mogen skyder jeg vores hund!"

KIS.

Jeg kender en mis,
som hedder Kis.
Den er så sjov,
når den er flov.
Når den er i kamp,
så er den en værre tamp.
Når den spiser sild,
er den så mild.

FUGLE.

Fugle er søde,
og deres fjer er bløde.
Nogle er i bur,
andre i natur.
De har mange reder
flere steder.
Nogle er store.
De spiser aldrig roer.

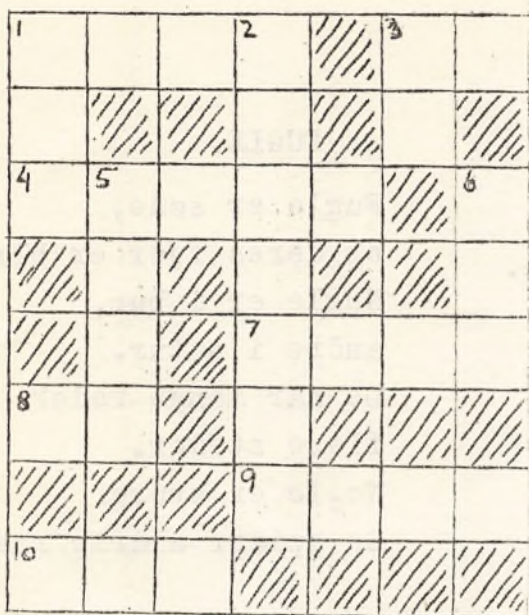
EN SYND.

En dag så jeg en mand, der blev skudt!
Så var det slut.
Det var synd.
Så bad jeg en bøn.

SPISEVANER.

Morgen, middag, aften
og mor spiser saften.
Fra juni til august
spiser far ost.
Fra september til oktober
spiser søster antiloper.
- - -
Til december var rimet slut.

VANDRET:

- 1) Til at binde med.
- 3) To ens bogstaver.
- 4) Pigenavn.
- 7) Drengenavn.
- 8) Glo.
- 9) Lige som.
- 10) Auto.

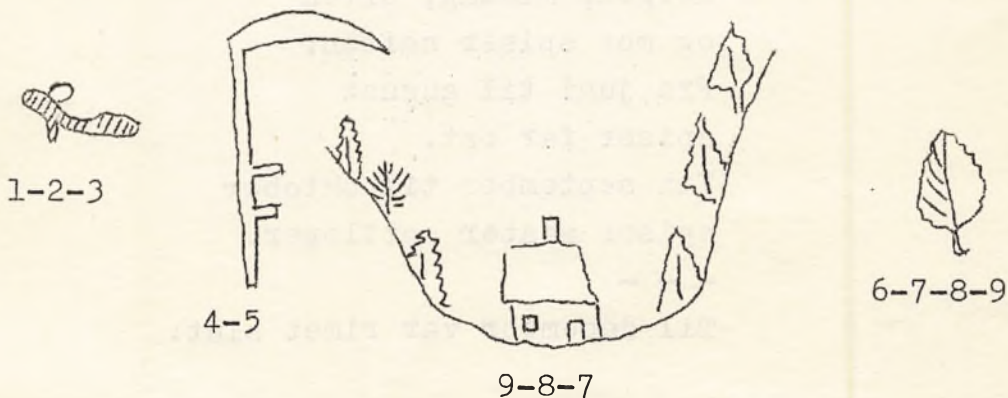
LODRET:

- 1) Fly-selskab.
- 2) By i Jylland.
- 3) lo.
- 5) Pigenavn.
- 6) Efter sodavand.

LO GO GRIF.

Hvad står her: 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 ?

Hvert tal skal erstattes med et bogstav. Bogstaverne har de samme numre, som dem der passer til tegningerne her:

ØV

for skolen.

Næsten hver dag er der prikket hul i kapslerne på mælkeflaskerne.

Vi beder lærerne om at sætte en stopper for det pjat!

Jeg synes, at det er noget værre pjat, at vi ikke må være i skuret når det regner. En dag da 4. klasse var i skuret, blev vi smidt ud.

Må jeg få mere mad-ro!

Jeg synes, at der skulle være mere kammeratskab i 4. klasse.

I P-fag synes jeg, vi skulle have en radio at skille ad og sætte sammen igen.

HURRA

for skolen!

Jeg synes, at denne skole er meget bedre, end den jeg gik i før, fordi vi har det friere og bedre.

Da jeg begyndte i den anden skole var der 28 børn, og nu er der 15 børn fordi den er så dårlig.

Da jeg begyndte i denne her var der 5 -og nu er her 9.

Jeg er glad for engelsk, og det er en god ide.

1	2		3	4			5	6
7		///	8		///	///	9	
10				///	///	///	///	
///		///	11	12	13	14	///	
15	///	16	///	17			17a	///
18	19			///	20			///
21			///	///	///	///	22	23
24			25	///	26	27		
	///	///		///	28			
	///	///		///	29		///	///
30	31			///	32		33	34
35		///	36			///	37	

VANDRET:

- 1) By i Danmark.
- 7) Ikke ind.
- 8) Spiser man om sommeren.
- 9) Husdyr.
- 10) Opholder man sig i om natten.
- 11) Ikke begynde.
- 17) Er der på søen om vinteren.
- 18) Træet.
- 20) Fly-selskab.
- 21) Husdyr.
- 22) Verdensmester.
- 24) Mælkeprodukt.
- 26) Hører til i en seng.
- 28) Vandløbet (gl. retskrivning).
- 29) Siger en hund.
- 30) Er i en mund.
- 32) Løftet.
- 35) Tal.
- 36) Landskab.
- 37) Tal.

LODRET:

- 1) Bosted.
- 2) Løftet.
- 3) Tale.
- 4) Spiser man om sommeren.
- 5) Gammel hest.
- 6) Redningskorps.
- 12) Tal.
- 13) Jernbane-selskab.
- 14) Tre ens.
- 15) Startede.
- 16) Ikke oppe.
- 17a) Betegnelser.
- 19) Skjul.
- 23) - jeg orker ikke.
- 25) Er cirkler.
- 26) Ikke natten.
- 27) Engelsk mål.
- 31) - hvile.
- 33) Tal.
- 34) Tal.

N O G E T O M N A B O E R.

Der var en mand, som havde en hund, og den hed Pjavs. Den passede på manden. Manden gik tur med hunden. Naboen havde en kat, og hunden var gal på katten. Katten var også gal på hunden. Katten var gal over, at den ikke kunne tæve hunden. Hunden var gal over, at den ikke kunne klatre i træer. Det var katten glad for at den ikke kunne. Men naboen var gal på hunden for den bed katten i halen. Manden var gal på naboens kat, for den ødelagde hans blomster. Hunden gravede huller i naboens have. Når katten så det, blev den gal på hunden. Men hunden var ligeglad, for katten var jo bange for hunden.

En dag naboen var til stede var hunden væk, - katten var efter den. Hunden vendte om og løb efter katten, som var bange for at hunden skulle indhente den, for der var ingen træer at kravle op i. Hunden var lige ved at indhente katten - - -

Henning.

Boganmeldelse.

"Nybyggerne i Canada" er skrevet af Kaptajn Marryat. Den handler om en rig engelsk familie, der har arvet en herregård. Den bliver taget fra dem, og de må flygte til Canada som nybyggere. Man hører om deres liv ude i ødemarken.

Jeg synes det er en god bog, fordi den er meget virkelig.

Hjalte.

FÆTTER B E N OG S U T .

Der var engang en mus, der hed fætter Ben, som boede i et musehul i skoven og som havde en kusine, som hed Sut. Og så kom der en dag en rotte og sagde: "Her må du ikke bo,- du kan bo i en træstamme, og du kan flytte derhen med det samme, sammen med din ven Sut". Og så kom der en ræv og åd begge to.

1	2	3			4		5	
6			///	///		///		///
7			///	8				
	///	///	9			///	///	///
10	11				///	12	13	14
15		///		///	16			
///	17			///	18		///	

VANDRET:

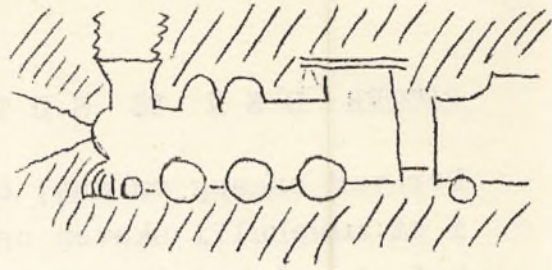
- 1) Erhverv (flere)
- 6) Uvenskab.
- 7) Drengenavn.
- 8) Bilen kørte på -.
- 9) Sidder på en rok.
- 10) Pigenavn.
- 12) - ham nu!
- 15) Tal
- 16) Ikke oppe.
- 17) Kammerat.
- 18) På kobber.

LODRET:

- 1) Lærestedet. 2) Uvenskab. 3) Drengenavn.
- 4) Sidder på et tag. 5) Pigenavn. 8) Kammerat.
- 9) Drikken. 12) Med en kam - man sit hår.
- 13) Aflægge -. 14) - er han.

T O G E T .

Banegården lå tom. Kun nogle få funktionærer gik stille om.

Det var midt om natten.

Der kom kun tog hver anden time.

Klokken slog halv et.

Om ti minutter kommer toget.

Der gik ti minutter og toget hørtes i det fjerne.

Pludselig blev der helt stille,- en rædsel greb alle menneskene. Stationsforstanderen løb til telefonen og ringede til politiet,- han hed Enok Danielsen.

"Toget er blevet standset" skreg han fortvivlet, "De må hurtigst muligt sende noget mandskab ud, for måske er det plyndret, der er jo allerede gået en halv time siden, det skulle have været her".

Nattevagten svarede, at han sandelig ikke sådan kunne vække sin chef.

Så måtte Enok selv tage affærde. Men hvad skulle han gøre?

Det var et godstog for damp, fuldt lastet med tømmer og malm. Enok havde taget sin beslutning, han havde to bønder med og en tolvårig dreng. Efter lyden at dømmе måtte uheldet være sket en tre kilometer fra banegården. Men de måtte være forsigtige, så røverne ikke opdagede dem, for det måtte være røvere.

De gik den første kilometer, uden at der skete noget. Men derfor måtte de jo være meget mere forsigtige, fordi de nærmede sig målet. Uha, det løb koldt ned af ryggen på Søren, det var drengen. De gik modigt frem i ti minutter til.

Pludselig så de en mørk skikkelse, som krøb om bag ved træstammerne.

Drengen blev helt ude af sig selv af skræk, han skreg og hylede.

Skikkelsen flagrede op,- det var en fasan.

Nu havde de kun et hundrede meter tilbage, men Søren var bange, han skreg, at han ville hjem og sove.

Den ene bonde tyssede på ham, for det var hans søn.

Søren satte i løb ind i skoven. I samme sekund blev der affyret et skud, og Søren faldt såret om.

Den anden bonde, som hed Gunnar, så lysglimtet og sagde til de andre, at de måtte gå efter det. Det gjorde de så,- de sneg sig langsomt hen imod skytten.

Da de kom hen til ham, hviskede stationsforstanderen at det var togføreren. De sprang op og spurgte, hvordan det hele var gået til. Så svarede han, at lygterne var gået ud, og pludselig så de nogle skikkelser på sporet. De standsede toget og råbte:"Vil I se at komme væk"! Så brølede skikkelserne og han forstod at det var bjørne. Det var derfor, at han havde skudt Søren, fordi han havde troet, det var en bjørn. Det var han meget ked af.

Og så kørte de med toget hjem til banegården,- ih hvor blev der glæde, da toget kom brusende ind til perronen.

Her er nogle vers, som jeg mægtig godt kan lide.
Prøv at læse dem, - så kan I nok også!

Michael.

Der står en lille løvetand,
blandt andre løvetænder,
på bakken i et agerland og blomstre
så den brænder.

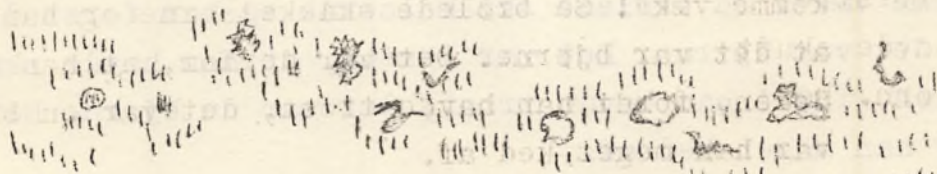

Den slår nu ud sit gule hår
på toppen af sig selv.
For af en pjusket knop i går
blev den til blomst i kvæld.

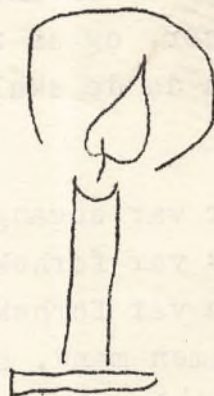
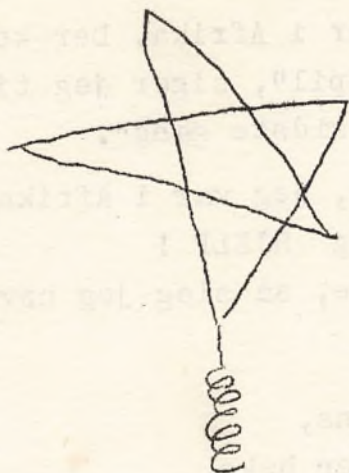
Nu er den stærk og strid og vild,
en rigtig løvetand,
og strækker kry sin lille ild
mod solens kæmpebrand.

(Inger Hagcrup)

NU ER DET JUL

Nu er det jul.

Englene sang:

"Jesus, Jesus kom herved

og syng med os,-

så kan du lave alle folk søde".

A F R I K A.

Der var engang jeg var i Afrika. Der kom en spillemand hen ad vejen. "Spil", siger jeg til den spillemand, "som du gjorde sidste gang".

Det var en anden gang, jeg var i Afrika. Da kom en neger, og så råbte jeg HJÆLP !
Men da de skulle spise, så slog jeg høvdingen ned.

Der var engang en prins,
der var forhekset af en heks.
Han var forhekset til en
gammen mand. Han havde kun
fået lov til at beholde sine
tre tjenere, de var forhekset
til dyr. De boede i et hus ude
i skoven.

Der var engang en bæver, som slog
med halen, når den var i færd med
at slås. Så kom der en stor bæver
og hjalp med.

Manden og haren.

Der var engang en mand, som boede i Rusland. En dag så han en hare, og så skyndte han sig hen til sin bøsse, og så skød han den.

Og hvis manden ikke er død, så lever han endnu.

EN SANG.

Jeg kom til dig
og kysser dig
trala la la la
Skal jeg kysse dig
en gang til
tarla la la lala.

ARABERNES HAD.

En mand kom ridende i klipperne. Det var arabernes konge Ibn Saud. Han var rank og flot på hans sorte hingst, -men så hørte han noget, som han blev vred af at høre. Han sprang af hesten og løb ned og så, at to mænd stod og piskede en meget ung og smuk pige. Jeg kan slet ikke beskrive, hvor kongen blev VRED. Han sprang over dem og bandt dem og tog dem med hjem til sin borg, men pigen blev hans kone.

Nu levede de to et års tid, indtil at der en dag kom en page ind til de to og sagde:

"Herre, en fremmed mand var her på kamel med dette brev, - læs det! "

Hvis du ikke kommer tilbage med den pige, slår vi jeres folk ihjel og tager dem til slaver

ALI BEN KASI

"Ih, så er de to sluppet løs. Vi må angribe i morgen!" Så kom natten og om morgenen angreb de og slog dem tilbage. Så red de hjem igen og de fik ro og fred.

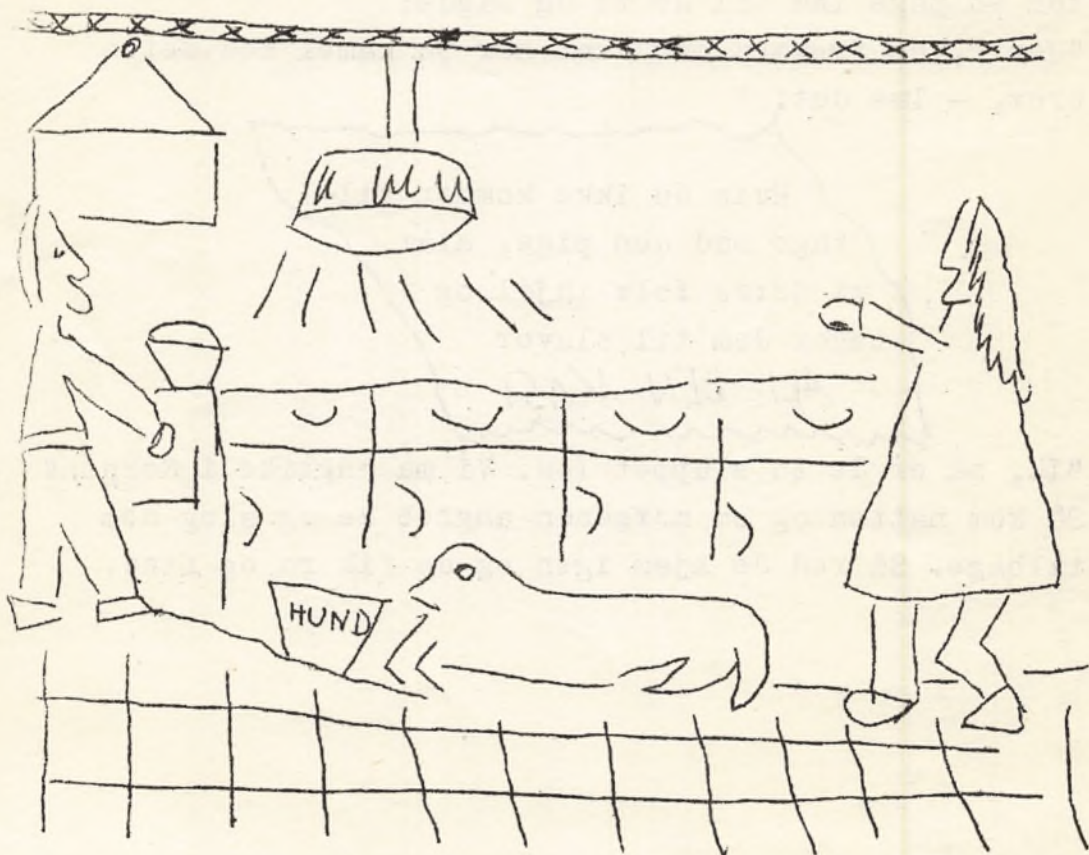
V I T A   o g   E R I K .

=====

Der var engang en pige og en dreng. Pigen hed Vita, -hun var ti år. Og så var der drengen, som hed Erik. Han var tolv år. Vita gik i fjerde klasse, men Erik gik i sjette.

En dag, da de kom hjem fra skole, så de at deres hund, som hed Mads, lå ude i køkkenet og var død. Så gav de begge to sig til at græde, men så sagde Erik: "Jeg vil se om den er rigtig død!"

Men det var den ikke, og så blev Vita glad.

En kat.

Jeg kender en kat
den er en lille skat.
Og katten den hedder Mis
og dens mor, den hedder Kis.

Der var engang to mænd.
De var guldgravere. En
dag var de nede i en
klippedal. Men så faldt
klipperne sammen. Men
heldigvis var der en
hule, som de gik op af.
Men vejen var lang.
Så da de var kommet op
opdagede de, at noget
af det var guld, og så
var de rige.

Der var engang en jæger. Han havde en hund, det
var en jagthund. Så en dag var de på rævejagt.
Jagthunden hedder Pussy. Så blev Pussy sendt ned
i en rævegang. Det varede meget længe inden den
kom op. Så da den endelig kom op igen, peb den
sådan. Da den kom helt op var den fyldt med blod.
Der var en masse ræve, der havde bidt Pussy.

S K A T T E - K A M M E R E T .

Der var engang et skattekammer om natten. Det var nogle sørøvere der havde det.

Men nu var det morgen. De skulle afsted til Afrika. Men de måtte have skattekammeret med. Sejlturen gik godt, og til sidst var de i Afrika. Negrene gik omkring og spiste bananer og sørøvere blev taget til fange hos kanibalerne, - det var kedeligt for sørøverne.

Men nu var det på tide at slippe fri.

Endelig slap de fri.

Nu var det på tide at komme hjem.

Sørøverne gik ind i deres skib, og så sejlede de til Amerika.

